

Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτου-Αριζονίτου, επιστολή: Έτσι αντιμετωπίζονται οι επιθέσεις του διαβόλου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης](#)

Οι Γέροντες Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης και Εφραίμ Φιλοθεΐτης. Οι γέροντες αυτοί ίδρυσαν ο μεν ένα 3 Μοναστήρια στη Γαλλία ο δε άλλος 19 Μοναστήρια στην Αμερική και πόσων άλλων Μονών ανδρών και γυναικείων υπήρξαν πνευματικοί πατέρες και οδηγοί.

ἱστορία 114

Πεφληγμένα τὸν παῖδα,

Κύριε Ἰησοῦ φώτισον τὸ σκότος τῶν
νοῶν, ἵνα γὰρ νὰ ἰδοῦμαι νὰ γράψω δύο
λαβινὰς λόγια ὅτι ἀνεπαγίματά τιναι
παῖδα, ποὺ περιμένουν ὅταν γὰρ σουλαῖα
ἔβω ἐπὶ φωτὶ τῶν πόλεων θά' ᾔθῃ ἡ
ἐλπίς τῶν νὰ τῶν φέρῃ τροφὴν ὅτι
ὁλοκαύσει τῶν.

Γι' αὐτὸ παῖδάκια τινά, θὰ ἀρχίσω καὶ
ἐγὼ νὰ βῶ τάξιμα καὶ τὴν τροφὴν τοῦ
ἡ ἔτρεφε καὶ ἑτέραν (τὸν ἀπρόνοητο) ὁ
ἅγιος Γέροντα τὸν Ἰωάννη.

Ὁ Γέροντάς τινι ἀχρηνοῦσε ὅτι τὴν
νύχτα καὶ νοερά προσευχέ. Καὶ ἡμεῖς
τὰ καλοχέρια τῶν τοῦ ἴδιου. Ἐπειδὴ ἐγὼ
(ὁ ὑπερότερος καὶ ἀφυσικός) ἔχῃ τὸ
καλὸν, ἵνα ἡδυστέρηται ἀπὸ ὅλους ὅτι
Γέροντα, τὴν νύχτα ὅτιν ἀχρηνοῖα
τῶν, ἡλικία νὰ τῶν καὶ τῶν λόγι-
στικῶν καὶ καὶ καὶ καὶ ὅτιν ἀχρηνοῖα
τῶν.

Τότε ὁ Γέροντάς τινι, καὶ νοετῶσε
κατεργάζεσθαι καὶ ἀπὸ προσευχῆς τῶν
ἐκτελεσθῆναι καὶ ἀπὸ τῆς ζωῆς τῶν ἁγιοει-

Ἦν δὲν ἀφῆκε τὸν διάβολο νὰ προχυ-
ρήσῃ πέρα ἀπὸ τὴν προβολή, δηλ. νὰ
φθάσῃ στὸν συνδυασμὸ τῆς ἐπὶ τὴν συγκα-
τάθεσιν. Πάντα τῷ ἐξαγαγῆναι τὴν
φόρα καὶ τὴν κακία τοῦ ἐπὶ τὴν προβ-
βολή τὴν εὐχή τοῦ Πιῶ, τὴν
νῆψι καὶ τὴν αὐτοκρίση. Καὶ ἐπειδὴ
οἱ δαίμονες δὲν ἤσαν ποτὲ νῆψι ἐπὶ
ἐπιθέσει των, ὁ θεὸς ἦν χάρις δω-
ρεῶν αὐτῇ τὴν χάρι, νὰ ἐπιτιμῇ τὰ
δαίμονια ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ
φεύγουν τόσο εὐνοῖα.

Ἐπειδὴ εὐνοῖα ἦν τὰ παιδία, ἦν ἔ-
λεγε "Παῖδι ἦν ἡρέπει νὰ προερχώτε-
θα καὶ γὰρ τοὺς νεύρους ἡς. Γιατί, οἱ
καυμένοι ἐπὶ τοῦ βρέχονται ἀνὲς
ποφείρουν καὶ δὲν ἔχουν σιδή, ἀπὸ
μάνου γὰρ ἕνα πορτοκαλῶν, γὰρ
δὲν εὐχή νὰ τοὺς δροῖται τὰ χεῖράκια
τοὺς ἀπὸ τὴν ψυχρὴν ὁδὸν. Προε-
χονται ἐπὶ θεὸ νὰ γίνῃ μάνενας ἡ-

ἡς ἀπὸ τὸ εὖ τὸς γὰρ νὰ τοὺς τρυφο-
νέι. Οἱ προεχέες τῶν καὶ οἱ ἀναστεναγ-
χοὶ των δὲν τοὺς ἀφείδουν ἐπὶ τίποτε.

"Ἐν τῷ ἁγίῳ οὐκ ἔστι μετάνοια,"

ἡμεῖς γὰρ αὐτοὺς καὶ δυνατότητα νὰ

καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νὰ τὰ μάνου ὁ-

για να βρω αίτια τέ την θεία Δι-
κασιούνη Του, για να τους ελεήσει. Πά-
ρα πολύ εωαρεστέται όταν ενθυμώτε-
θα τις βαβανισμένες ψυχές του γαδου.
Ποχι μόνο ωφελοῦθε αλλὰ ἡ ωφελοῦθε
ἡ τήν διμή τας ψυχὴν ἡ αὐτοῦ τῶ
εἶδους τήν ἀγάπην. Καί ἡδίστα, αὐτῇ
ἡ ψυχὴν ἐλεησιούνη εἶναι ἀδυνατεί-
τως ἀντιτέρα τῆς ἐλεησιούνης πρὸς
τούς Σῶντας φτωχοῦς ἀνθρώπους. Καί
να ξέρετε πόσο τήν περιμένουν οἱ
φτωχοῦλες ψυχές!!

Γι' αὐτὸ γὰρ θεοσημασμένοι οἱ ε-
ἶναι, ποτὲ να ἡ τις ξεχάσετε, μαθη-
τεῖν να τις βλέψετε τροφὴν προε-
χῆς τέ νόνο ψυχῆς ἡ να ξέρετε τὸ
νόμο θὰ γὰρ εἰγνωμένο ἡ θὰ εἶχο-
νται στὸ θεὸ γιὰ γὰς-

Τώρα, εἶδω θὰ σταθαιῶ παιδιὰ ἡν,
γιατὶ λίγο μουράδωκα ἡ θὰ συνεχίσω
μετὰ λίγου ἡμέρας να γὰς ξαναλαίω

τὴν ψυχὸν ἄσ-

Μὲ ἀνύστακτῶς εἰχοῦν, ὅσοις ἡ
πατρὶς ἀγῶν-

+ Ὁ Πατέρα ὡς ἔφρατ